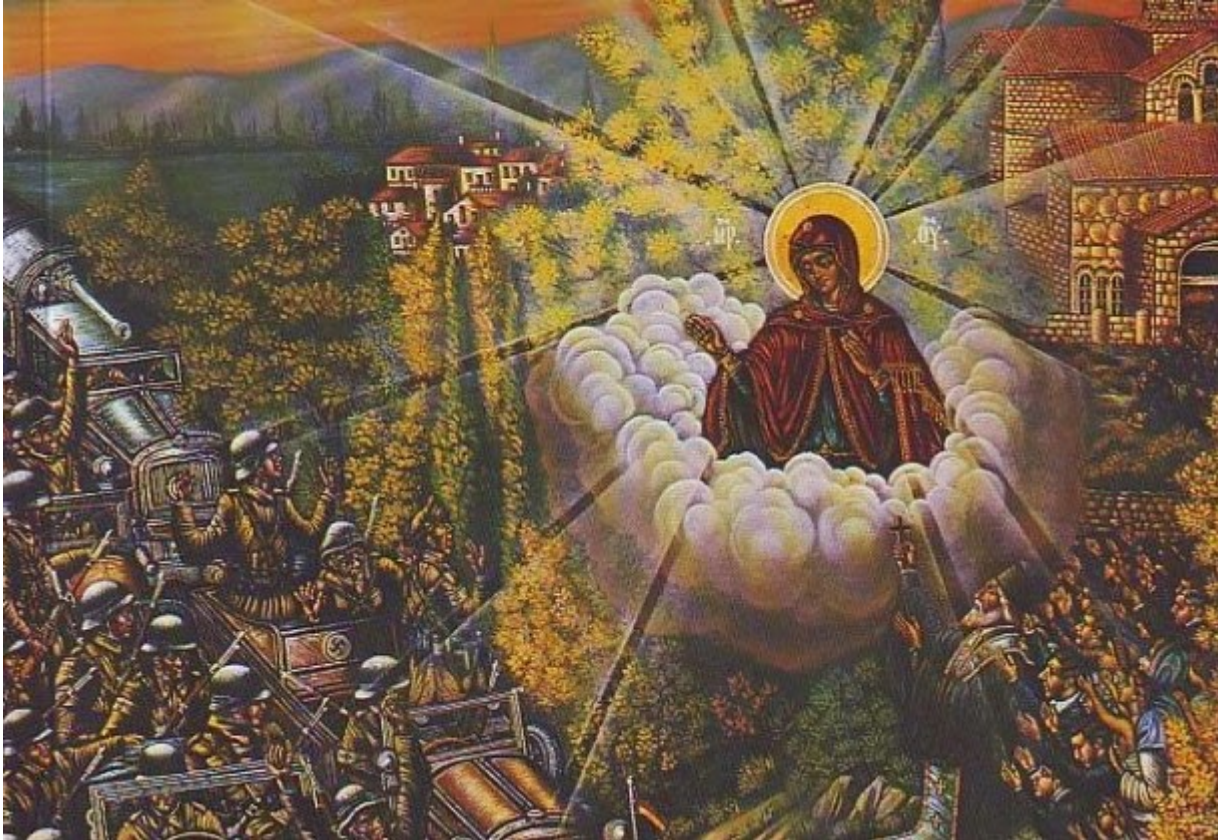

Ο Άγγελος Σικελιανός για την Παναγία στο έπος του '40 !

[/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη](#)

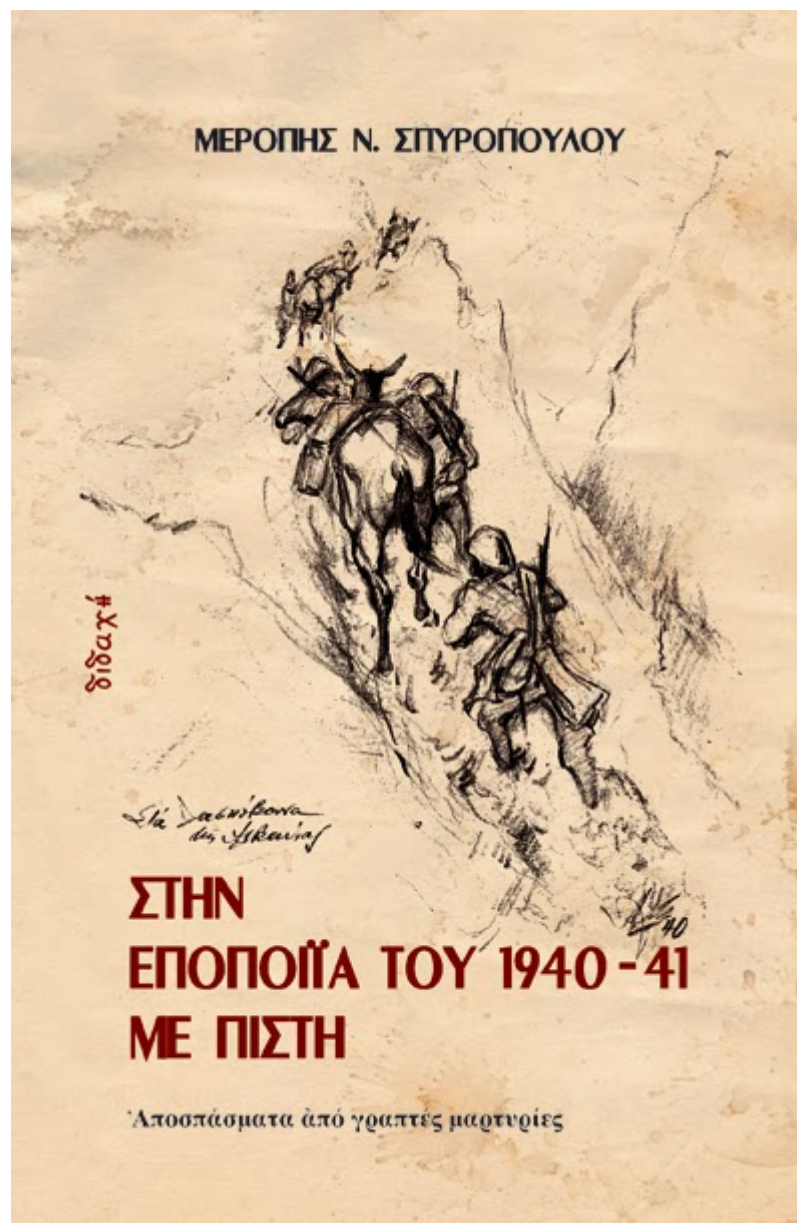

«...Στη μυστικότερη, στην υπερούσιαν αυτήν ώρα, της μετάστασης των πάντων προς τις σφαίρες του υπέρτατου αγνισμού και λυτρωμού που μας προσφέρει η Κοίμηση της Χάρης της, ο Ιταλός σα νάθελε να πλήξει αντάμα με το ακήρατό της σώμα και το σώμα της βαθιά συναγιασμένης τη στιγμή εκείνη Ελλάδας, ξαφνικά χτυπάει στην Τήνο, δολοφονικά και καίρια, το ιερό απ' την ώρα αυτή πολεμικό καράβι μας, την « Ελλη».

Αργά τ' απόγεμα μονάχα ήρθε το μήνυμα στη Φτέρη. Ο ξωμάχος λαός που τόφερε είχε κιόλας πάνω στη μορφή του όλη την προεικόνιση του αγώνα, που ξεκίνησε τόσο δόλια απ' τα βάθη του Αδη να προσβάλλει τις κορφές της Λευτεριάς του και της ζωής του. Αλλά στη μορφή του αντιφεγγούσε κιόλας από τότε η Αλβανία, αντιφεγγούσε η κορυφαία του Νίκη. Και τεράστιο Σύμβολο αμετάσειστο κι απόρθητο, η Κοιμημένη Παναγιά, μετουσιωμένη τώρα στον υπέρτατον αυτόν αγώνα απ' την Ελλάδα, αναστημένη πια, βάδιζε μπροστά του, Αρχηστρατηγοῦσα, ακοίμητη Υπέρμαχη, ακατάβλητη του Οδηγήτρα.

Όταν το ίδιο βράδυ ωστόσο αποτραβήχτηκα από τον ξώμαχο λαό και γύρισα στο σπίτι μου, εμπήκα στη μικρή μου κάμαρα, που πάνω απ το κρεβάτι μου κρεμόταν μια παλιά εικόνα της Θεοτόκου - Ενωμένη στην ψυχή μου άρρηκτα από την ώρα αυτή με την Ελλάδα - κι όπως όταν είμουνα παιδί, κλειδώθηκα και προσευχήθηκα μπροστά της...».

ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

Άρθρο στο περιοδικό «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ», Τεύχος 1ης Νοεμβρίου, 1945.

Από το βιβλίο

«ΣΤΗΝ ΕΠΟΠΟΪΑ ΤΟΥ 1940-41 ΜΕ ΠΙΣΤΗ»

της Μερόπης Ν. Σπυροπούλου

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr